

Bet. o. lovf. om boligfornyelse og boligforbedring m. m.

at justitsministeriet har fået boligministeren til at trække sit forslag tilbage.

Til nr. 44

Ændringen skal sikre, at bestemmelsen får den tilsigtede virkning.

Til nr. 45

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 46

Beregning af lejen alene på grundlag af rentesikring vil medføre, at de dårligste boliger vil få den højeste leje som følge af forrentningen af de højere forbedringsomkostninger. Ændringsforslaget retter denne urimelighed.

Til nr. 47 og 49

Stk. 4. skal tilgodeses, at afhændelse til ægtefælle eller livsarvinger sidestilles med arv.

Med henblik på at fremme beboernes overtagelse af udlejningsejendomme på andelsbasis foreslås lempelser i bestemmelserne efter stk. 3, når beboerne overtager en ejendom.

Til nr. 48

Med det nuværende samfundsmønster er det urimeligt at stille medejere dårligere end ægtefæller og livsarvinger.

Til nr. 50

Ændringen tilgodeser, at indbetalinger af renter af og afdrag på grundkapital fordeles efter samme forhold som ydelsen af grundkapital, jfr. § 59, stk. 2. Den foreslåede ordning svarer til reglerne i lov om boligbyggeri § 42, stk. 2.

Til nr. 51

Det findes urimeligt, at lejere, som er så uheldige at bo i en ejendom, der er udstykket i ejerlejligheder, skal være dårligere stillede end andre lejere.

Til nr. 52

Ændringsforslaget er en konsekvens af ændringsforslag nr. 39, hvorfor der henvises til bemærkningerne hertil.

Til nr. 53

Det er en meget væsentlig ting, at de dårligste ejendomme forbedres først af hensyn til beboerne i disse ejendomme. Denne trangfølge i ejendommene bør derfor sikres i det overslag, som kommunalbestyrelserne udarbejder.

Til nr. 54

For at kunne udføre byfornyelse og boligforbedringer ud fra en samlet planlægning og brug af ressourcer og teknologi er det nødvendigt med mindst 4-årige rammebevillinger, som ikke fuldstændigt afhænger af svingende konjunkturer, således som de årlige bevillinger efter ministerens forslag meget nemt kommer til.

Til nr. 55

Ved den forskudsvisse udbetaling vil kommunen kunne indvinde renter. Det er fundet rimeligt, at denne renteindtægt anvendes til byfornyelsesformål. Ændringsforslaget bestemmer, at det skal være tilfældet, og præciserer rentebeløbets størrelse.

Til nr. 56

Ændringsforslaget indebærer, at hovedstadsrådet og dermed amtskommunerne ikke skal yde bidrag til byfornyelse i hovedstadsområdet. I stedet foreslås det, at refusionen foregår mellem primærkommunerne indbyrdes efter en ordning svarende til den, der gælder for boligsikringen, for så vidt angår halvdelen af de udgifter, som kommunen selv skal bære.

Eventuel tilbagebetaling efter § 56, stk. 3, forudsættes fordelt mellem disse kommuner på samme måde.

Til nr. 57

For at beboerindflydelsen kan blive reel, må beboerne have samme adgang til ekspert-hjælp, som kommunalbestyrelsen har, specielt hvis der ikke kan opnås enighed om en byfornyelsesplan og beboerne derefter skal